

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Fundata Societas. Cap. XV.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

Parenti Filius, atque eos in clientelam recipere sese ostendit: mox viam cum cruce ad IGNATIVUM conuersus, ore suauitatis amorisque pleno, EGO VOBIS, inquit, ROMAE PROPITIUS ERO. Attulit id ostentum IGNATIO haud dubiam vim gaudiorum: quo etiam Socijs commemorato, illis ad pericula laboresque obeundos noua, quod par erat, alacritas incessit. Ex eo die, mirum est quam inhaerit animo nomen IESV. Illuc IGNATIVUS, vt in ducem vitae; illuc assidue, vt in exemplum ferendae crucis adspicere: in idem Religioni suae constituit titulum figere. Nec pugnauit illius desiderio Pontifex, sed eam breui post SOCIETATEM IESV inscripsit.

Romae fundata Societas IESV.

C A P. X V.

81. **P**RIVS tamen superanda
IGNATIO ingens tempe-
stas erat, quae Romae illum odijs
&

& iniurijs iuxta atque atrocissime vexabat. Eam conciuerat homo veterator, qui in Vrbe tunc Concionator agebat; iam ipse scitis hæreseon corruptus, aliosque secum in præceptis trahere fraudulenter ingressus. Ceterum huic hominis vesanæ resistere nostri, & ex aduerso stationem tenere ausi, proximè vltimum discrimen adducuntur: & nisi in tempore Iudices ij ipsi prodijissent, apud quos olim accusata IGNATII innocentia, absolutaque iam fuerat, Societas in suis etiam dum incunabulis plagam luculentam accepisset. Sed horum, quos diximus auctoritas, & deprehensa hostium calumnia, perpulere Magistratum, vti ex Pontificis decreto contra aduersarios pronuntiaret.

82. Interim negotium tribus Cardinalibus datur, viderent, an tollere nascentem IGNATII partum placeret, & ad tot Religionum familias vnus accessionem fieri. Causâ inter illos relatâ, principio

F

cipio

cipio Societas plerosque aduersos habuit. Ac Bartholomæus certè Guidicionus id laborandum impensius contendebat, non, qui nouæ iam familiæ cenderentur; sed quibus fulcris veteres, mox in ruinã ituræ, substruerentur. Ita quondam Innocentium III. in Concilio ad Lateranum coacto, decreuisse: ita Gregorium X. in Lugdunensi. Nempe, quam in suis cœptis difficultatem Dominicus olim ac Franciscus repererant, eandem oportebat & IGNATII principiis occurrere.

83. At rebus inter hos triumuiros diu agitatis, flecti tandem se vinci que Cardinalis confessus: Mihi verò, tametsi nouæ, inquit, copix haud quæuis probantur; in hac tamen Religione sciscendã, longè mihi diuersa mens est. Percellit animum vis insolens & occulta: & quò nullæ rationes pertraxere, illuc diuino me ductu ferri aduerto: iamque animo volente complector, quidquid humano
consi-

consilio præceptis antè damnaram. Inde ad Pontificem retulit, ac Societate vehementer laudatâ, pro eius instituto perquam honorificè dixit. Quo ipso dein Pontifex perlecto, sanè gavisus; DIGITVM DEI ADESSE palàm exclamauit: seseque iam ex modicis initijs, quantum Ecclesia fructum mox esset perceptura, præsentire. Nec longè distulit, quin Societatis leges ratas esse æternasque edicto iuberet. Quod quidem Natalibus SS. Cosmæ ac Damiani factum, v. Kal. Octob. anno M. D. XL. Idem Pontifex triennio post, finibus, quibus suum decretum primò circumscripserat, prolatatis, Societatem integrè rursus stabiliiuit. Idque ipsum anno M. D. L. Iulius III. (Paulo hic III. Successor datus) alijsque deinceps Pontifices, ad nostram vsque memoriam fecere: insuper raris eam prærogatiuis auctam voluerunt: quibus testandis eorum diplomata retinentur; in tempore, si res iubeat, demonstranda.